

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość DRYŻYNA	
1. Nazwa KAPLICZKA Z FIGURĄ MATKII BOŻEJ		2. Czas powstania Początek XX w.		4. Adres Dryżyna 67-407 Szlichtyngowa Przed budynkiem mieszkalnym nr 34	
8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
<div>Widok w kierunku północnym.</div>				5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa	
				6. Formy ochrony Ustalenie ochrony w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, w części dotyczącej wsi Dryżyna (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego nr 25A, poz 266).	

8. Historia, opis i wartości

Historia.

Po raz pierwszy nazwa wsi wymieniona w roku 1395 jako Drisiny. Przez wieki wielokrotna zmiana nazwy wsi-Ottendorf (1420 r.), Othendorw /1437/, Draszyna (1499 r.), Drazina (1512 r.), Drezyna (1531), Dreszina (1563 r.), Attendorf (1944 r.). W 1395 roku wymieniony Jarand Wyskota z żoną Henryką. W 1420 roku dobra należą do Janusza Ledlow, syna Piotra Młodszego. W 1499 roku dobra należą do Jerzego i Jana Kotwicz. W 1512 roku wymieniony Jan Górowski, który część gruntów sprzedał Judycie Toszewej. W 1566 roku dobra posiada Sebastian Kotwicz. W XVIII wieku majątek w rękach rodziny Gurowskich herbu Wczele. Najśłynniejszym z rodu był Rafał hrabia Gurowski (1716 Kościelec - 08.04.1797 Dryżyna), który zamieszkiwał Dryżynę w latach 1758-1797. Najstarszy syn kasztelana poznańskiego Melchiora i Zofii z domu Przyjemskiego. W 1752 roku ożenił się z Ludwiką Tworzyańską, kasztelanką przemęcką. W 1787 roku z rąk króla pruskiego Fryderyka Wilhelma II otrzymał dziedziczny tytuł hrabiego wraz z pruską odmianą herbu. Dziedzicem dóbr został syn Rafała, Władysław (28.10.1769 Dryżyna-19.02.1818-Russocice). Ożeniony z Genowefą Cielecką herbu Zaremba (1790-13.06.1844). Ich syn Mikołaj Napoleon hrabia Gurowski (27.11.1806) był kolejnym dziedzicem na Dryżynie. Ożeniony z Jadwigą Janiną Teresą Cielecką z Cielczy (27.11.1808). W latach 1975–1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa leszczyńskiego.

Opis.

Kapliczka przydrożna słupowa. Wykonana z piaskowca figura Matki Bożej stojącej na kuli ziemskiej i depczącej węża, ustawiona została na piaskowcowym cokole zwężającym się ku górze. Pierwotnie kapliczka ustawiona była na podwórze przed budynkiem gospodarczym w zagrodzie nr 34. Obecnie murowany i otynkowany czworoboczny cokół został wyburzony, a figura zdemontowana i zabezpieczona w budynku gospodarczym.

Wartości.

Kapliczka przydrożna prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem kultu Maryjnego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania.

Obiekt zdeponowany w budynku gospodarczym, nieekspozowany w historycznym miejscu.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Należy prowadzić bieżącą konserwację kapliczki, nie wprowadzając przy tym nowych współczesnych elementów wykończeniowych jak np. tynki żywiczne i pokrycia z blachodachówki. Należy utrzymać stonowaną kolorystykę kapliczki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków